

Klagenemnda for krav om kompensasjon og billighetserstatning
for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i
internasjonale operasjoner

~~Unntatt off., jf. offl § 13.1 jf. fvl § 13.1~~

VEDTAK

Klagesak nr.:	7/2016
Klager:	[REDACTED]
Klagers prosessfullmektig:	Advokat Jon Olav Holvik
Klagen gjelder:	Dekning av utgifter til juridisk bistand under forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning
Beslutningsdato:	9. oktober 2017
I behandlingen har deltatt:	Anne Stine Eger Mollestad Britt Brestrup Marianne Abeler Trond Jørgensen
Konklusjon:	Klagen tas til følge

1. Sammendrag av saksgangen

Klagen gjelder krav om dekning av utgifter til juridisk bistand etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner (kompensasjonsforskriften).

██████████ fikk i vedtak datert 23. mai 2016 innvilget delvis kompensasjon med 75 % av 65 G fra Statens pensjonskasse (SPK). Vedtaket ble påklaget 10. juni 2016. I nytt vedtak av 16. august 2016 omgjorde SPK vedtaket sitt og innvilget skadelidte full kompensasjon etter 65 G-ordningen. Skadelidte har vært representert av advokat Jon Olav Holvik.

Klagen fra skadelidte gjelder dekning av utgifter til juridisk bistand i forbindelse med klagen av 10. juni 2016. SPK hevder klagen ble tatt til følge da skadelidte la frem opplysninger som forelå på det opprinnelige vedtakstidspunktet, men som ikke var fremlagt i forbindelse med den første behandlingen. SPK skriver at dersom disse opplysningene hadde vært fremlagt tidligere, ville det ikke vært behov for en ytterligere vurdering av saken fra deres side, med påfølgende utgifter til juridisk bistand. Disse utgiftene fremstår etter SPKs vurdering derfor ikke som rimelig eller nødvendig etter forskriften.

Advokat Holvik har påklaget vedtaket til klagenemnda. Han mener SPK hadde tilstrekkelig dokumentasjon om skadelidtes ervervsmessige uførhet allerede på det opprinnelige vedtakstidspunktet, og at den tilleggsdokumentasjonen som ble sendt frem etter at skadelidte først fikk delvis innvilgelse, ikke kan anses som avgjørende.

SPK har ikke funnet grunn til å gjøre omgjøre vedtaket.

2. Klagenemndas vurdering

Saken gjelder krav om dekning av utgifter til juridisk bistand etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner.

SPK skriver i oversendelsen av klagen til nemnda at det var først i forbindelse med klagen datert 10. juni 2016 at skadelidte tilbakeviste at han hadde noen reell restarbeidsevne. SPK viser i den forbindelse til en stevning fra Indre Finnmark tingrett som de mener tydeliggjør at skadelidtes funksjonsevne i virkeligheten var langt lavere enn hva de øvrige dokumentene i saken skulle tilsa, og som først ble forelagt dem i klagen fra skadelidte. Etter SPKs oppfatning bærer skadelidte selv risikoen for at det merarbeidet en klage som skyldes egne unnlaterelser medfører. SPK hevder at utgifter til juridisk bistand som skyldes unnlattelse av å legge frem opplysninger som ville medført et annet resultat i det initiale vedtaket, verken er rimelig eller nødvendig, og således ikke dekningsmessig under forskriften.

Etter nemndas syn kan ikke SPKs argumentasjon føre frem. Som advokaten har pekt på, forelå det på vedtakstidspunktet allerede flere sakkyndigrapporter som underbygget at han ikke hadde noen restarbeidsevne. I forbindelse med klagen, la skadelidte ved hans advokat frem en stevning til Indre Finnmark tingrett som skadelidte selv mente ytterligere underbygget hans manglende ervervsevne. Stevningen hadde ikke sammenheng med kompensasjonssaken, men underbygget klagers anførsel om at han ikke hadde en restervervsevne.

Nemnda er enig med skadelidte og hans advokat i at det ikke kan oppstilles noen plikt om at de dokumentene, som SPK har lagt avgjørende vekt på i denne saken, skulle vært fremlagt på et tidligere tidspunkt. I den sammenheng finner nemnda også grunn til å bemerke at SPK alene her vektlegger det som fremkommer om restervervsevne i stevningen. SPK har etter det nemnda kan se, ikke etterspurt tilsvaret i saken. En forsvarlig saksbehandling tilsier etter nemndas syn at både stevning og tilsvaret skulle ha vært innhentet, når SPK som her tillegger disse opplysningene vesentlig vekt for resultatet. Det er dog underordnet nemndas vurdering av rimeligheten og nødvendigheten av omfang av utgifter

til advokat i denne saken. Nemnda deler ikke SPKs oppfatning om at stevningen burde ha vært lagt frem tidligere som bevis for manglende restervervsevne.

Nemnda finner salærkravet rimelig og nødvendig og legger det til grunn.

3. Konklusjon

Klagen tas til følge.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 11. desember 2017

Anne Stine Eger Mollestad
Leder av klagenemnda